

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศเนื่องมาจากการศึกษามีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีพของมนุษย์ในสังคม ดังนั้นตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้เน้นให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และอัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อบ่มงู “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านและสังคมไทยจึงให้ความสำคัญลำดับสูงกับการพัฒนาคุณภาพคน เนื่องจาก “คน” เป็นทั้งเป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา ขณะเดียวกันก็เป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อไปสู่เป้าประสงค์ที่ต้องการ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เพื่อให้เพียงพร้อมทั้งด้าน “คุณธรรม” และ “ความรู้” ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” รอบคอบและระมัดระวัง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550 : 47)

จากแนวคิดนี้ทำให้ทราบว่าพัฒนามนุษย์มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งทั้งในมิติของความสมดุลของตัวบุคคล สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ความต้องการผลิตผู้เรียนที่มีคุณภาพทัดเทียมอารยประเทศ ผลักดันให้ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ไม่สามารถนิ่งเฉยได้ ทำให้รัฐธรรมนูญแห่งพระราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 - 50 (2550 : 31 - 32) กำหนดให้รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชนไทยโดยทั่วถึง เพื่อยกระดับคุณภาพของคนไทยให้สูงขึ้น และเท่าเทียมกันและเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา มีความสามารถในการประกอบอาชีพ สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง สามารถพึ่งพาตนเองได้และดำเนินชีวิตในสังคมไทยอย่างมีความสุข จากความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก การจัดการศึกษาจำเป็นที่จะต้องเตรียมคนให้มีความสามารถและต้องพัฒนาคนให้มีสติปัญญา จิตใจ ร่างกายและสังคมควบคู่กัน

ดังนั้นการที่จะพัฒนาคนเพื่อให้คนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาได้จะต้องกำหนดแนวทางและวิธีการในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมปัจจุบัน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542 : 8) (ฉบับที่ 3) หมวด 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษามาตรา 24 ระบุไว้ว่าการจัดกระบวนการการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหา และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจตามความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ให้การเรียนรู้ทุกด้านให้สมดุล ตลอดจนปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุก ๆ วิชา

พระราชบัญญัติสถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2548 (2548 : 15) หมวด 1 มาตรา 7 กำหนดให้สถาบันการพลศึกษา เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ นันทนาการ และบุคลากรในด้านที่เกี่ยวข้อง มีภารกิจทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ การให้บริการชุมชนการใช้และพัฒนาเทคโนโลยี เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้แก่ท้องถิ่น ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษทางกีฬานันทนาการ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย รวมถึงการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน และกีฬาไทย (สถาบันการพลศึกษา, 2548 : 2) ทำให้ทราบจุดมุ่งหมายที่เน้นพัฒนาคนให้มีความรู้ ควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ค่านิยมอันดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักศึกษา เพื่อที่จะนำความรู้ไปพัฒนาชุมชน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมต่อไป

เนื่องจากสถาบันการพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจในการผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษา วิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ นันทนาการ โดยเฉพาะในการผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษานั้นสถาบันการพลศึกษา มีหน้าที่ผลิตครูทางด้านพลศึกษาโดยตรง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนานักศึกษาให้มีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ คุณธรรม และจริยธรรม (สถาบันการพลศึกษา, 2548 : 8) เพื่อที่จะนำความรู้ไปถ่ายทอดได้อย่างถูกต้องในอนาคต ดังนั้นการสอนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ แต่การที่จะทำการสอนได้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสรรหาเทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสม หลักสูตรสถาบันการพลศึกษา จึงได้ กำหนดให้มีการจัดการเรียนรู้ในเรื่องทักษะการสอน ในรายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ขึ้นเพื่อให้ให้นักศึกษาได้ทราบถึงทักษะการสอนซึ่งจะทำให้นักศึกษาที่จบหลักสูตรสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน ได้อย่างถูกต้อง

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม ในปีการศึกษา 2551 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยวัดจากผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียน การสอน โดยเฉลี่ยนักศึกษาที่เรียนรายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์เท่ากับร้อยละ 70 จากเป้าหมายที่สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคามตั้งเป้าหมายไว้ที่ไว้ที่ร้อยละ 75 จากปัญหาดังกล่าวทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนรู้รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยายทำให้ผู้เรียนไม่สามารถคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ได้เท่าที่ควร

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative learning) เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระ เน้นให้ผู้เรียนมีความเอาใจใส่ รับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคม โดยตรงแยกปัญหาเป็นหมวดหรือหัวข้อ สำหรับสมาชิก 1 กลุ่ม นักเรียนแต่ละคนได้รับวิธีการที่แตกต่างกันเพื่อแก้ปัญหาให้สมบูรณ์ นักเรียนที่มีข้อมูลเหมือนกันก็จะรวมกลุ่มเดียวกันเพื่อรับผิดชอบความคิดรวบยอดแต่ละหัวข้อ เพื่อปรับปรุงยุทธศาสตร์ในการสอน ผู้เรียนที่ได้ทดลองเรียนร่วมกับผู้เรียนกลุ่มเดิม (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2546 : 181) การเรียนแบบร่วมมือเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการปฏิสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนและข้อดีของการเรียนแบบร่วมมือ คือ ส่งเสริมความเป็นอิสระของนักศึกษา ส่งเสริมการเรียนเป็นกลุ่มและสามารถนำไปใช้สอนได้หลายระดับสามารถนำไปใช้สอนในวิชาที่มีเนื้อหาได้หลายรูปแบบสามารถนำมาปรับปรุงใช้ในการสอนนักเรียนได้หลายกลุ่มอายุ หลีกเลี่ยงการครอบงำของสมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่ม ทำให้เกิดการยอมรับและเข้าใจจากสมาชิกในกลุ่มช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและช่วยการประเมินผล (นาตยา ปีลันชนานนท์. 2542 : 209-213)

ในการพัฒนาความรู้ให้กับนักศึกษา การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาชนิดหนึ่งที่มีความเหมาะสมในการเรียนที่จะนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนและสอดคล้องกับลักษณะเนื้อหา การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายเทคนิคที่จะนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนจัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษา

ได้ร่วมมือกันทำงานกันเป็น กลุ่ม ๆ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยการอธิบายหรือโต้แย้ง แสดงเหตุผลอันนำไปสู่การช่วยให้ทุกคนในกลุ่มเกิดการเรียนรู้เนื้อหาวิชาอย่างชัดเจน พบว่ามีขั้นตอนง่าย ๆ แต่ทำให้เกิดความแปลกใหม่ น่าสนใจท้าทาย และเห็นความสำคัญอย่างรวดเร็ว (ถนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข. 2543 : 1)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 โดยนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ มาพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งเป็นเทคนิคที่น่าสนใจของรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้หลากหลาย มีความเหมาะสมกับทุกวัย

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ ที่มีประสิทธิผลควรจัดการเรียนรู้อย่างไร
2. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สามารถพัฒนาให้นักศึกษาเรียนร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไปได้หรือไม่
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตมหาสารคาม โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้กลุ่มร่วมมือกัน เรียนรู้ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม สาขาวิชาพลศึกษา สามารถพัฒนาให้นักศึกษาร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ที่เรียน โดยใช้กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 จำนวน 25 คน สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม

1.2 ผู้ช่วยผู้วิจัย จำนวน 1 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนาพร กองพลพรหม ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยใช้ชั่วโมงเรียนปกติ

4. เนื้อหา ได้แก่ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 4 หัวข้อ ดังนี้

4.1 ความหมายและความสำคัญของทักษะการสอน

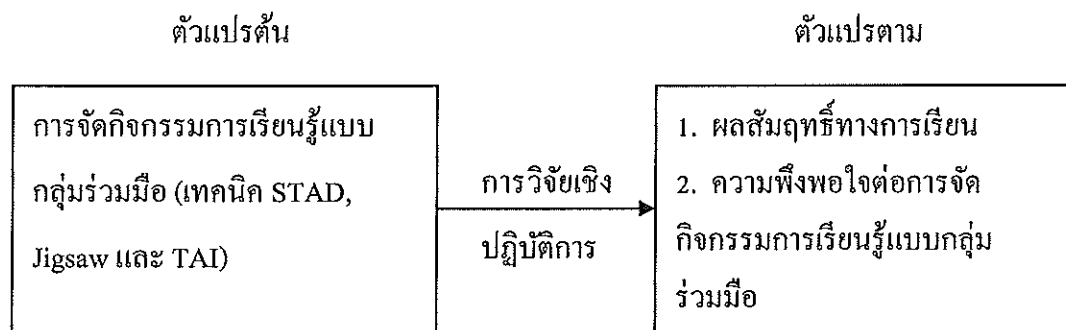
4.2 ระบบการเรียนการสอน

4.3 รูปแบบการเรียนการสอน

4.4 กระบวนการจัดการเรียนการสอน

5. สถานที่ ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดคุณภาพกับ ผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ เรื่อง ทักษะการสอน รายวิชาการจัด ประสพการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขต มหาสารคาม ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรูแบบกลุ่ม ร่วมมือ เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จ (STAD) การต่อเรื่องราว (Jigsaw) และเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นรายบุคคล (TAI)

2. การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มแบบความสามารถ มีทั้งผู้เรียน เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 5 คน โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีหน้าที่รับผิดชอบงานของตนเอง และงานของกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้กำลังใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ทุกคนในกลุ่ม ได้เรียนรู้และบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคการจัดการกิจกรรมการ เรียนรู้ 3 แบบ ได้แก่

2.1 เทคนิคการแบ่งปันความสำเร็จ (STAD : Student Teams Achievement Division) หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการกลุ่ม จากผู้เรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อให้ผู้เรียนร่วมกันเรียนรู้ โดยการทำงานกลุ่ม ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันตัดสินใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการแก้ปัญหา

2.2 เทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบต่อภาพ โดยการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน ผู้สอนจะแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนเท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่ม และมอบหมายให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มศึกษาค้นคว้าคนละหัวข้อ โดยผู้เรียนแต่ละคนจะออกจากกลุ่มเดิมไปเป็นผู้เชี่ยวชาญ (Expert) เฉพาะหัวข้อที่ตนได้ศึกษา และสมาชิกจากกลุ่มที่ได้รับมอบหมายในหัวข้อเดียวกันก็จะทำการศึกษาค้นคว้าร่วมกันจนเข้าใจ จากนั้นผู้เรียนก็จะกลับเข้ากลุ่มเดิม (กลุ่มบ้าน : Home group) เพื่อทำหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ อธิบายความรู้ให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟังจนเข้าใจดีทุกคนทุกหัวข้อ

2.3 เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคลหรือเทคนิคร่วมกันคิด (TAI : Team assisted individualization) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถ โดยมีเพื่อนที่เรียนเก่งกว่า ที่จับคู่ไว้เป็นคนช่วยเหลือแนะนำ

3. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรม ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

4. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การวิจัยประเภทหนึ่งซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการและวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติจากการใช้วงจร 4 ขั้นตอน คือขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการ ขั้นสังเกต และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ การดำเนินการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีการรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติเพื่อนำไปใช้ปรับปรุงแผนงานในแต่ละวงจรต่อไป จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ปัญหาได้จริง หรือพัฒนาสิ่งที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ซึ่งแสดงออกในรูปของความสำเร็จที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เรื่องทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จาก การตอบแบบวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งจูงใจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านผลประโยชน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เรื่อง ทักษะการสอน รายวิชาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตมหาสารคาม โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
2. เป็นแนวทางต่อผู้สอนในการนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือในรายวิชาอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY